

eius messianicae ; Vetus Testamentum, — praeceptis eius mere materialiter intellectis — remanet unicum fundamentum et definitiva ratio salutis. Theoriae istae in Summa hac exponuntur et refelluntur. Allatis hinc inde textibus S. Scripturae. Percurrendo hunc tractatum, illico patet quam sapienter Ecclesia iteratis vicibus vindicaverit veritatem catholicam, interpretationem textuum S. Scripturae authenticam ad magisterium ecclesiasticum unice spectare.

Edendo summa cum cura hanc Summam, Institutum Mediaevale Universitatis Notre Dame probavit se inquirere velle ac dlijudicare scientifice et objective theorias illas quae per longum tempus occuparunt tempora Mediaevalia.

J. B. VALVEKENS, O. Praem.

U. Adolar ZUMKELLER, O. E. S. A., *De Regel van de heilige Augustinus*. Abdij der norbertijnen van Postel, 1960, 126 blz. Prijs: 45 fr.

Na een korte inleiding krijgen we de vertaling van de Regel. Daarop volgt een bondige maar flinke commentaar die de betekenis en de geest van de Regel weergeeft, en tot slot een Gewetenspiegel in aansluiting bij de heilige Regel. Zijn grondige kennis van de schriften van S. Augustinus heeft schrijver benut in deze uitleg. We zouden kunnen zeggen dat de regel van S. Augustinus door Augustinus zelf nog duidelijker werd gemaakt. De vertaling in het nederlands hebben we te danken aan het novitiaat van de abdij Postel. Bij een mogelijke herdruk zouden ze de kans kunnen waarnemen om de vertaling van de regel zelf, die nu overgenomen werd uit de broederstatuten, op enkele punten te verbeteren en juister te nuanceren. In alle geval mogen we de vertaling een gelukkig initiatief heten. Het werkje is dan ook van groot nut voor jonge kloosterlingen die hun Regel bestuderen en voor predikanten die retraites of conferenties moeten geven aan kloosterlingen die de Augustinusregel volgen.

D. DE CLERCK, O. Praem.

Fr. PETIT, O. Praem., *Les Cantiques des Montées*. Pp. 171. Ed.: Vitte, Lyon-Paris.

Intentum auctoris clare indicatur in praefatione huic operi praemissa: « Les cantiques des montées ou psaumes du psautier (ps. 120-134) servaient spécialement dans les pèlerinages à Jérusalem. Dans la liturgie chrétienne ils ont reçu plusieurs affectations différentes: ils composent les petites heures au rite monastique ; au rite romain on les récite tout au long du petit office de la sainte Vierge, on les chante après les litanies des saints les jours de rogations lorsque la procession se prolonge, ils forment enfin une grande partie des vêpres de chaque semaine. Ils doivent sans doute cette faveur à